

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 9 NOVEMBER.

Opening der Kamers.

Het is dinsdag aanstaande 14 november dat de wetgevende zitting zal geopend worden. De zitting zal door geene trouwrede worden voorafgegaan.

Men leest desdaagvaande in het *Handelsblad*: Er zal geene trouwrede zijn! roepen de doktrinaire bladen op dak en gevel.

Waarom zou de koning geene redevoering houden?

Wij weten het wel, antwoorden de doktrinaires.

« Het gouvernement is bang! roept men aan dezen kant. »
En waarom zou het gouvernement bang zijn, Mijnheeren doktrinaires? Het gouvernement steunt op de overgroote meerderheid des lands en heeft dus geene reden om bang te zijn voor uw getrommel en gebulder.

« Neen, roept men van den anderen kant, de koning wil geene trouwrede houden in gezelschap van de tegenwoordige ministers! »
Heel wel; maar de slag valt regelrecht op den koning zelve, dien de doktrinaires hier voorstellen als niet willende regeeren met het land, maar met eene blik, die door 't land veroordeeld is.

Indien dit zoo was, zou Zijne Majesteit zich moeten beschouwen, zij persoonlijk, als ook door het land veroordeeld te zijn.

Men ziet, de Jambonnussen eerbiedigen niets meer, zelfs de grondwet en den koning niet, welke laatste slechts, volgens de constitutie, met de meerderheid des lands regeert.

Een enkel woordken als het u belieft, Mijnheeren de doktrinaires!

Wij hechten eigenlijk niet heel veel waarde aan trouwreden; maar als zij zegt, dat de koning om bovengemelde oorzaak geene redevoering uitspreekt bij de opening der Kamers, dan slaat ge den bal mis.

Weet ge waarom dat dit dezen keer niet zou plaats hebben?

't Is dood eenvoudigh.

De sessie der Kamer zal dit jaar bijzonder kort zijn, omdat er in 1872 eene herkiezing voor de helft der Kamer moet plaats hebben; dat er dus weinig tijd is en er *intendeel* veel belangrijke zaken moeten afgehandeld worden.

Nu, dat laatste willen de doktrinaires niet; die zouden liever eene trouwrede hebben, om te dezer gelegenheid vier of vijf weken lang te kunnen.... woordenkramen.

Halte-là Mijnheeren, het volk verwacht in deze sessie eenige goede wetten — en het zal deze hebben, in geval men aan de Bara's-Frère's belet van weken lang « ijdel klap » te vertellen.

Nu hante batterijen gedemonteerd worden, willen zij niettemin het gemis eener trouwrede ten hunnen voordele uitleggen; doch zij vergeten dat die uitlegging, wij herhalen het, gansch en alleen ten nadeele is van het opperhoofd van den Staat.

Gedrnisch willen zij echter maken, in de Kamer of op de straat, en zij hopen wel dat, bij voorbeeld bij de inhuldiging der Sennewerken, de een of andere *farò garde civiek*, op den doortocht des konings, het een of ander zal manifesteren.

Men werkt heimelijk in dien zin. Zal men poesjenellen vinden voor dergelijke komedie? Waarom niet?..... Poesjenellen zijn er altijd voorhanden.

Men schrijft ons uit Lummen:

Verleden maandag, 30 oktober, was een schoone dag voor de parochie Lummen. Immers, het was de plechtige inhuldiging van den erwaarden heer Stordeur, die, als opvolger van den achttien heer Clerckx, door Monseigneur benoemd is. Men wist slechts weinige dagen van te voren den dag, waarop deze nieuwe herder zijne intrede in Lummen zou doen, en nootans was alles in gereedheid. Op eenige oogenblikken zag men overal praalbogen, versierd met schoone jaarschriften, prijzen; vele huizen waren prachtig opgeluisterd; hier en daar, vond men wildernissen, fontein en andere schoone versieringen; en wat zeggen van den prachtigen kiosk, door de burgers te midden der markt opgericht en met honderden gekleurde lichtjes voorzien; het binneste der prachtige nieuwe kerk, was met smaak versierd en al de straten waren met groene

boompjes beplant waarop kleine vlaggen wapperden. Dit alles was op korten tijd gereed. Ziedaar wat de eendracht der Lummenaren ten uitvoer kan brengen.

De stoet, bestemd om den achtbaren herder aan de grenzen af te halen, begon zich om half tien 's morgens in gelid te stellen. Alles geschiedde met de grootste orde. Ziehier hoe de stoet samengesteld was:

1° De ruitery; 2° de sapeurs; 3° de jongmansgilde uit het dorp; 4° de gilde van Rijkhoven; 5° id van Mellaar; 6° id. van Goelsaar; 7° id. van Schallebroek; 8° id van Geneyken; 9° id. van den Beukenboom; 10° Groep verbeeldende de H. Familie; 11° Congregatie der H. Familie; 12° Groep verbeeldende de acht Zaligheden; 13° De congregatie van O. L. Vrouw; 14° de schoolkinderen de jongens; 15° id. de meisjes; 16° Groep voorstellende de drije goddelijke deugden; 17° het aartsbroederschap van het Allerh. Sacrament; 18° Een aantal bruidjes; 19° De zangmaatschappij de Liederkranst; 20° Groep verbeeldende S^{te}. Cecilia en martelaressen; 21° de Harmonie; 22° Groep voorstellende de Herder, enz.; 23° De geestelijke en gemeente overheid.

De koets van den heer Vanwilghen, bespannen met twee prachtige paarden, had den erwaarde heer pastoor te Spalbeek afgehaald Te Thiewinkel ontmoette men den achtbaren herder. Zoohaast hij uit de koets gestap was voerde de harmonie maatschappij het stuk uit: *Waar kan men beter zijn*. De burgemeester verwelkomde hem in korte maar betekensvolle woorden; de dochter van den heer secretaris, verbeeldende de herderin, begroette hem als herder. Twee kleine meisjes deden eene gepaste fransche aanspraak. Een jongeling verwelkomde hem in den naam zijner schoolgenooten, en daarna stuurde ook de nieuwe onderwijzer hem eenige woorden toe. Duizende welkomsgroeten weergalden langs alle kanten, en de stoet stelde zich in beweging om den nieuwen herder dorpswaarts te geleiden. Onderweg werden er pas redoubles gespeeld en van tijd tot tijd hoorde men de vivats boven den stoet als uit eenen mond opstijgen. Zoo kwamen men, dwars door het dorp, tot aan de nieuwe kerk, alwaar de achtbare heer Grieten, kapelaan der parochie, zijnen nieuwen pastoor door eene gepaste redevoering aansprak.

Nu begeeft men zich in de kerk, en alhoewel het volk hier als saamgestroomd is, geschiedde alles met veel regelmatigheid. De erwaarde heer Deken van Herck-de-Stad beklom het spreekgestoelte om aan de parochianen den nieuwen herder voor te stellen; beurtelings sprak hij over de plichten van den herder en van de inwoners. Dan ook beklom de erwaarde heer pastoor den predikstoel, bedankte de parochianen voor den ijver, dien zij hadden aan den dag gelegd om hem zoo plechtig mogelijk in te halen, en was op voorhand overtuigd, zegde hij, van hun geloof en hoope godsdrucht bij het zien van de prachtige nieuwe kerk, welke hij welhaast wenschte volmaakt te zien. Vervolgens gebeurde de gewone ceremoniën van inbezetting, waarna de nieuwe herder de benedictie aan zijne parochianen gaf. Het volk verspreide zich in het dorp, en men dronk een goed glasje op de gezondheid van den nieuwen herder. Tegen den avond gaf de maatschappij nog eene schoone serenade aan de pastori. Men vermaakte zich tot 's avonds toe, en deze plechtige en geheugelijke dag, eindigde zonder dat men ergens de minste onbetamelijkheid ontwaarde.

Buitenlandsch nieuws.

In een deel der fransche dagbladen wordt nu het gewichtige punt van gedeeltelijke vernieuwing der nationale Vergadering besproken; de vernieuwing der leden zou plaats hebben bij derde ofwel bij vijfde deelen. Het eerste gedacht van dien maatregel werd opgeworpen in eenige bladen der linkerzij, welke de ontbinding en de kiezing eener Constituanten vreezen; doch tevens den samenstel der huidige Vergadering niet wenschen te behouden.

Naar men verzekert, zou die gedeeltelijke vernieuwing met een goed oog bejegend worden bij het Staatsbestuur; immers wordt dat denkbeeld ondersteund door den *Bien Public* en den *Soir*, twee avondbladen die den President zeer gunstig zijn; de *Moniteur universel* treedt hetzelfde insgelijks bij.

Luidende inlichtingen der parijzische *Press* zou, bij de herneming der zittingen van de nationale Vergadering, door eenige leden aanstonds een voorstel ingediend worden strekkende om eenen oproep tot het volk te doen. De drie volgende vragen zouden in dien oproep, eene soort van plebisit, aan de Franschen voorgesteld worden:

« Wil Frankrijk het behoud der Republiek; »
» de handhaving der volmachten van M. Thiers;

» de gedeeltelijke vernieuwing der nationale Vergadering? »

Een vierde vraagpunt zou betrekking hebben op eene bestuurlijke samenstelling, in het gebeurlijke geval der dood van den heer Thiers.

Een groot nieuws is heden uit Weenen overgezonden. Graaf von Beust, de oostenrijks-hongarisch Rijkskanselier en voorzitter van den grooten Ministerraad, zou zijn ontslag hebben bekomen. Men voegt erbij dat 's keizers secretaris hem persoonlijk den raad had gegeven zijn ontslag zelf aan te bieden.

De Bohemers of de partij der Tzecken, ondersteund door de Hongaren, hebben derhalve gezepraald over de duitsche partij in Oostenrijk. Ook zij willen de bondgenootschappelijke vereniging met Oostenrijk en de andere Kroonlanden; doch op voorwaarde van het ongekrenkt behoud hunner eigene nationale instellingen, hunner religie en voorvaderlijke instellingen, hunner vrijheid en moedertaal.

De Bohemers hebben gelijk Een volk, dat zoo verre verbarstert van vreemde wetten, vreemde taal en zeden aan te nemen, is aan 't vervallen en wordt alras rijp voor vreemde overheersching. Zoo verre zal men het nogtans nooit kunnen brengen met manhafte volkeren als de Hongaren Croaten en Bohemers.

Wij wenschen vurig de éénheid Oostenrijk's; doch nooit ten koste van verbarsting of verlies van eigen nationaliteit, religie, spraak en zeden. Als mensch, is gewis ieder redelijk schepsel wereldburger; doch hij behoort tot eene natie, en iedere natie heeft haar eigen kenmerkend karakter, hare godsdienst, spraak en zeden. Welnu, deze moeuten door elk Staatsbestuur geëerbiedigd worden.

De Kamer der afgevaardigden van het groot-hertogdom Luxemburg heeft haren wetgevende zitting geopend. Prins Hendrik der Nederlanden, gouverneur-generaal of Stadhouder van dat onzijdig land (persoonlijken eigendom van Willem III, koning der Nederlanden), heeft bij die gelegenheid eene redevoering uitgesproken, welke in de tegenwoordige omstandigheid geenszins van belang ontbloomt is.

De Vorst besatigt eerst met genoegen dat de goede betrekkingen tusschen dat groot-hertogdom en de vreemde landen, in weerwil des geweldigen oorlogs op de grens van zijn grondgebied, geene de minste verkenking ondergaan hebben. Alleen het vraagpunt der likwidatie met Nederland is nog niet verffend, doch er bestaat gegronde hoop op eene eervolle overeenkomst.

Het Luxemburgsche Staatsbestuur heeft zich levendig bekommerd met de vraagstukken voortvloeiende uit den afstand door de Oostercompagnie gedaan, aan de exploitatie der ijzeren wegen van Willem-Luxemburg. De moeilijkheden, welke die vraagstukken aanbieden onder opzicht der te verzoeken rechten en belangen, hebben, ongelukkig, derzelter oplossing tot heden toe belet.

Het spoorwegnet Prins Hendrik zal niet min toebrengen tot den voorspoed des lands dan het net Willem-Luxemburg. Deszelfs vertakkingen zijn hoogst noodig voor de ontwikkeling van Luxemburg's voornaamste nijverheid. De vroeger bestaande zwarigheden zijn nu uit den weg geruimd. Het Staatsbestuur zal waken, opdat die onderneming worde uitgevoerd overeenkomstig den concessie-akt.

De zaak des spoorwegs van den Oosten is meer ingewikkeld dan prins Hendrik het in zijne redevoering doet doorschijnen. Dezelve kan eerlang aanleiding geven tot gebeurtenissen, waarin ook Belgische speculatoers betrokken zijn.

Prins Hendrik der Nederlanden, gouverneur-generaal van 't groot-hertogdom Luxemburg, heeft zich naar de hoofdstad van dit onzijdig gewest begeven, ter opening van den zitting der wetgevende Kamer.

Het vraagstuk der Luxemburgsche ijzeren wegen, vroeger reeds zoo breed besproken op politichen grond, heeft nu dergelijke wending genomen, dat eene wijziging in het ministerie van Luxemburg noodig zal zijn.

Prins van Bismark dringt, meer dan ooit, aan op de stipte uitvoering van de bepaling der overeenkomst van Frankfurt, welke al de rechten der Spoorwegcompagnie van den Oosten, betreffende de exploitatie der Luxemburgsche ijzerenwegen, aan Duitschland overdraagt. Het kabinet van Bertin weigert, bijgevolg, voor dezer exploitatie vreemde maatschappijen, en het groot-hertogelijke Staatsbestuur zelf te aanvaarden.

Omtrent den verkoop der keizerlijke goederen te Parijs worden belangrijke bijzonderheden

geschreven aan de engelsche bladen. Die verkoop duurt nog altijd voort en was in den laatsten tijd zeer levendig door de tegenwoordigheid van vele Engelsen, die zich als om strijd tegen groote sommen van het linnengoed meester maken.

Het linnengoed der slaapkamer van den keizerlijken prins was vooral de twistappel der liefhebbers van kuriositeiten; zoo verkocht men een dozijn kussenloopen voor 185 fr.; zes peuluwzakken werden nog duurder verkocht. De engelsche dame, die er op 't oogenblik de gelukkige eigenares is, is boven de wolken van blijdschap, door de ontdekking van spoor van reparatie en van de talrijke wasschingen, dat zij in direkte aanraking zijn geweest met het hoofd van den kleinen prins.

De kinderbedakens waren allen van dat extra fijn linnen, dat rijke dames wel kiezen voor de onderkleeren van pasgeboren kinderen en groot genoeg voor 't bed van een reeds groot geworden jongen. De lakens van de keizerin evenaren die van haren zoon in fijnheid, en ofschoon zij bijna vier meters breed zijn, zou men ze door eenen servetring kunnen halen.

Het speelgoed was over het algemeen zeer goed gekonserveerd. Van de eerste kinderjaren was er zeer weinig voorhanden; wat men verkocht dagteekende meest van de laatste acht en negen jaar. De miniatuurkanons waren zeer goed gemaakt en heel goed geschikt om een konijn te doodden op eenen afstand van vijftig meters.

Men heeft zich blijkbaar ongelooftlike moeite gegeven om den keizerlijken prins, die het keizerrijk van Napoleon moest erven, de wetenschap van de Vauban's in te pompen. Men gaf hem miniatuur-citadellen, om mee te spelen, met manen en halve manen, grachten, wallen en postijen, zooals bosschen, hoogten en stroommen; miniatuur-kanons met ontelbare legers soldaten, die men op scheeren kon vaststellen en regelmatig en onregelmatig kon laten manoeuvreren.

Dan waren er ook nog de kampen van Châlons en Lunneville, met allerkleinste tenten, op het plateau van Mourmelon geplaatst. De prins hield veel van poppen en marionetten, het speelgoed, waarvan hij het meeste gebruik had gemaakt, is een schoon gemonteerd theater van Guignol.

Gedurende mijn geheel leven — zoo gaat de briefschrijver voort — zag ik — ik bedoel niet in een enkel huis, maar in alle aardewinkels waar ik ooit den voet zette — zulk eene ontzaglijke batterij en krakerij opeengestapeld. Vooral de hoeveelheid koperen gereedschap is verbazend groot.

De commissaris van den verkoop, vreezende nog niet gedaan te zullen hebben na verloop van eene maand, wanneer alles stuk voor stuk ware verkocht, bood de voorwerpen bij het gewicht te koop aan, bij partijjes van 100 tot 150 kilos. Onder het keizerrijk schijnt geen departement, van welken aard ook, van zoo groot belang te zijn geweest als dat van *den mond*.

De vrouw, welke het eerste schot op de gijzelaars loste, toen Mgr Surat genade vroeg en waarop zij antwoordde terwijl zij vuur gaf: « Gij vraagt genade, hier is de eerste, » was in St-Lazare opgesloten, waar zij erkend werd. Die leelijke feeks, welke waschvrouw was vóór dat de *Commune* ontstond, is naar Versailles overgevoerd.

Men leest in den *Times*:

Zooals de *Journal Officiel* het gezegd heeft, is het onderzoek betrekkelijk de gerangenen thans afgehoopen. Daaruit zijn tot hiertoe bij de zes honderd veroordeelingen en meer dan tien duizend vrijlatingen gevolgd. 't Is nagenoeg het derde van het gezamenlijk cijfer der personen, die moeten terechtstaan. Over het tweede derde zal waarschijnlijk de uitspraak in dezelfde evenredigheid uitvallen, terwijl het laatste derde, bestaande uit lieden die voor het meerendeel zaken met het gerecht gehad hebben, meer veroordeelingen zou opleveren. Men zou er aan gedacht hebben te vragen dat eene bijzondere beslissing der vergadering in blok over hun lot zou beslissen. Maar het schijnt moeilijk dat de Kamer zou toestemmen om uit de gewone jurisdictie te komen, die zij plechtig beloofd had te volgen.

Verleden dinsdag, heeft te Weenen de plechtige inhuldiging plaats gehad van het monument opgericht ter nagedachtis van keizer Maximiliaan van Mexico, in tegenwoordigheid van den keizer, de aartshertogen, de ministers en van eene talrijke bevolking.